

א) מספרדקין מה: מכות ו...
ב) עלול די. ו'מ' ו'מ'...
ג) לקמן טו. ד' ו'מ' ו'מ'...
ד) ו'מ' ו'מ' ו'מ'...
ה) ו'מ' ו'מ' ו'מ'...

מוסף רש"י

אמר לשנים תנו גט
לאשתי. אע"ג דלא אמר
תנו וכו', הרי אלו יתחמו
בעמלן ולא יתחמו לעדים
דאחרים לתמוס, ללא בית
דאין מנייהו לנות על
אחרים אלא עדים שיהיו,
ובתנא דמפרש על כח
הגט אט ויכול לנות
לקופר אחר לכתוב לו סם
עמם לריבין לכתוב וקחון
ואו לשלישה חבר
גט וכו' לאשתי. ורש"י
שקן רחמי לישות בית דין
כיון דנתיבא אהר לכו
כפשו, לא צ"ד שיהיה אלא
עמם וקחון וכו'. כאן
שנה רבי. נמשנה ו'
למדנו רבי. ספסס
המנייהו, אין השואל
רשאי להשאל. דבנתיב
שיקן למחרת און רטו
שיהא פקדונו ביד אחר
(כ"ח ע"ג).

תוספות ר"ד

מתני' המביא גט בא"י
אחר וראו אמר לו טול
לי ממנה חפץ פלוני לא
ישלחנו ביד אחר שאין
רצונו שיהא פקדונו ביד
אחר. פי' בא"י שאינו
צ"ל בפני נכתב ובפני
וחתם משלחו ביד אחר
ועושה שליח מאילו שלא
בב"ד. אמר רב כהנא חלה
היה ודאק אם חלה
שנתא אחרת ודמילתא קמי
ההיא שנתא ויהיה מני ליה
האונסים או משלחו ביד
אחר אבל אם אין לו
שנתא אחרת לא ישלחו ביד
אחר. שפוטא היה קמי
מהו דתימא היה אע"ג
דלא חלה והאי דקמי
חלה אחרת ודמילתא קמי
קמי לתן אמר לשנים תנו
גט וכו' וכו' או לגי כתבו
גט ותנו לאשתי הרי אלו
כתבו ויתנו אינהו אין
שליח לא. פי' אם אמר
לשנים תנו גט לאשתי
ולא נתן להם גט שעמם
עדים לכתוב גט וליהונו
לאשתי ואפי' שלא אמר
להם אחם עמכם כבתורה
היה אלו יכתבו ויתנו ולא
יאמרו לסופר ויכתבו אין
אם אמר לגי כתבו גט
ותנו לאשתי הרי אלו
כתבו ויתנו הם עמכם
ולא יאמרו לאחרים לכתוב
שהיה אמר להן כתבו
אבל אם אמר להן כתבו
גט לאשתי יאמרו לאחרים
ויכתבו ויתנו מפני שעשאן
ביד ורשאין לעשות שליח
אבל אין השליח יחיד
ועושה שליח במתני' הכי
נתן הרי זה משלחו ביד
אחר אמר אביי התם משום
ביוזא דבעל הבא בעל
לא קפיד פי' התם שמיניה
שליח לכתוב הגט אמר
אינו רשאי לומר לאחר
שיכתוב שהוא ביוזא לבעל
שעליו מוטל לכתוב לו לכא
לשאתו דכתיב וכתב ונתן
ואינו רוצה שירעו בו
שאינו יודע לכתוב אבל
הכי גבי הולכת גט ליכא
משום ביוזא דבעל ולא
קפיד. רבא אמר מילי גינהו
מילי לא מימסרן לשליח

כל הגט פרק שלישי גיטין

הוא לא חזו ליה זכותא. כלומר לא שכיח הלך לא מספקין זהאי:
מתני' המביא גט בא"י. שאין לרין לומר נכתב ונתתם:
משלחו ביד אחר. ועושה שליח מאילו ושלא צ"ד: ואם אמר לו. צעל
לשליח: טול לי הימנה חפץ פלוני. כשמתן לה את הגט לא ישלחנו

אבל בב"ד של ישראל כיון דנפק ליה דינא
לקטלא קטלי ליה א"ל אביי ב"ד של ישראל
נמי אפשר דחזו ליה זכותא כי חזו ליה זכותא
מקמי דליגמר דינא בחר גמר דינא תו לא חזו
ליה זכותא לימא מסייעא ליה כ"מ שיעמדו
שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר
דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני עדוי
ה"ו והרג דלמא בורה שאני ת"ש שמע מב"ד
של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש
פלוני נהרג וישאו את אשתו מקוממנריסים
של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש
פלוני נהרג אל וישאו את אשתו מאי מת ומאי
נהרג איילימא מת ממש ונהרג ממש דכוותיה
גבי עובדי כוכבים אמאי אל וישאו את אשתו
הא קי"ל כל מסיח לפי תומו הימוני מהימוני
ליה אלא לאו מת ויצא למות ונהרג ויצא
ליהרג וקתני בב"ד של ישראל וישאו את
אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש דכוותיה
גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא קי"ל דכל
מסיח לפי תומו הימוני מהימוני הני מילי
במילתא דלא שייכי בה אבל כלמילתא
דשייכי בה עבדי לאחוזקין שקרייהו: **מתני'**
המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד
אחר וראו אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני
לא ישלחנו ביד אחר ש"ש אין רצונו שיהא
פקדונו ביד אחר: **גמ'** אמר רב כהנא חלה
תנן פשימא חלה קתני מהו דתימא ה"ה
אע"ג דלא חלה והאי דקתני חלה אורחא
דמילתא קתני קמ"ל היכי דמי אי דא"ל הולך
אע"ג דלא חלה נמי ואי דא"ל את הולך אפי'
חלה נמי לא ואי רשב"ג אפילו חלה נמי לא
דתימא הולך גט זה לאשתי ה"ו משלחו ביד
אחר את הולך גט זה לאשתי הרי זה לא
ישלחנו ביד אחר רשב"ג אומר ויבין כך ובין
כך אין השליח עושה שליח איבעית אימא
הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך
וחלה שאני ואי בעית אימא רשב"ג היא
וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי
זה משלחו ביד אחר ורמינהו אמר לשנים
תנו גט לאשתי או לשלישה כתבו גט ותנו
לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אינהו אין
שליח לא אמר אביי התם מעמא מאי משום
ביוזא דבעל הבא בעל לא קפיד רבא אמר
משום דמילי גינהו ומילי לא מימסרן לשליח
מאי בינייהו איכא בינייהו שליח מתנה
ובפלותא דרב ושמואל רב אמר מתנה אינה
גט ושמואל אמר המתנה הרי היא גט:
חפץ פלוני: אמר ריש לקיש כאן שנה רבי
י'אין השוכר רשאי להשכיר אמר לו רבי יוחנן י'זו אפילו תינוקות של
בית רבן יודעים אותה אלא זימנין דגיטא נמי לא הוי דנעשה כמו שאמר
לו ה"אל תגרשה אלא בבית גירשה בעליה אל תגרשה אלא בימין גירשה
בשמאל דכ"כ הויא עילמא היכא דנפקה לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה
מיניה גיטא כולי עילמא לא פליגי דגיטא מעליא הוי כי פליגי היכא דא"ל
שקול

כ"ט

אבל בב"ד של ישראל כיון דנפק דינא לקטלא מיקטל קטלי ליה.
אע"ג דלמך כנסהדרין (דף מ"ג): שהיה אחד רוכב על סוס
וקודרין צידו מלאו לו זכות היה הלה מניף צדודין מכל מקום לא
שכיח: רשב"ג אומר בין כך ובין כך לא ישלחנו ביד אחר. והא

דדרשינן (קדושין דף מ"ה). ושלח ושלחה
מלמד שהשליח עושה שליח היינו היכא
דאין הצעל מקפיד: **משום** ביוזא
דבעל. פירש צוקוטוס שעליו לכתוב
את הגט ואינו רוצה שידעו רבים שאינו
יודע לכתוב והא דא"ל קא משמע לן
אגב יכתבו נקט יתנו אי נמי על ידי
שיאמרו לאחר שיתן ירגיש דכבר
שהבעל לא כתבו ומקפיד גם על הנתימה
וא"ת מתי ציווין איכא והא תנן (לעיל דף
כ"ג): האשה כותבת את גיטא אלמא אין
על הבעל לכתוב וי"ל דלעולם על
הבעל לכתוב אלא הא קא משמע לן
דאפילו אשה כותבת כשר דידעת
לאקווי: **ומילי** א"מ מימסרן אש"יח.
ר"מ ור' יוסי פליגי לקמן צ"ל התקבל
(דף טו): צאומר לשלשה תנו דקסבר
ר"מ דעשאן צ"ד ור' יוסי פליגי דלפי'
אמר לצ"ד הגדול שצירושלים ילמדו
ויכתבו ויתנו לה אבל צאומר לשנים
תנו או לשלשה כתבו ותנו אפילו ר"מ
מודה דיכתבו ויתנו ולא מימסרן לשליח
כדמוכח מתנימין דהתם והא דקאמר
בגמ' שלחו ליה מני רב לשמואל אמר
שכר הלך אב ידעו יאמרו
לאחרים ויכתבו וירבא
דאמר משום דמילי גינהו
מתנה מילי גינהו
שהרי לא מסר להם כלום
ואל יאמרו לאחרים לכתוב
ואותן אחרים אין רשאין
לכתוב שהרי לא הרשם
בעל הבית: לפלותא רב
אמר מתנה אינה גט
ושמואל אמר דריי גיטא גט
וקמו להו רבא ושמואל
(אמר) [תורויהו] כבדא
שיטתא והלכתא כותבייהו
והכי נמי אמרין בפרק
ההקבל אמר שמואל היכה
כ"י יוסי דאמר מילי לא
מימסרן לשליח. ואם
לו טול לי ממנה חפץ
וכ"י: א"ר"ל כאן שנה רבי
אין השואל רשאי להשאל
ואין השוכר רשאי להשכיר
פי' שלא תאמר כבר
קנאה בתוך ימי שאלתה
או בתוך ימי שביירתה
ורשאי להשאל ולהשכיר
לכל מי שירצה דלגבי
דרייה השאל והשכיר ולא
לאחרים וה"ה נמי לשומר
חנם אינו רשאי לספור
לשומר אחר מ"ה תני
לא ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אתני
דאע"ג ששלחו ביד אחר
גיטא לא בטיל כל היכא
דמי חפצו לדידה דבעל
בין ע"י שליח קמא בין ע"י
שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן
זו אפילו תינוקות של בית
רבן יודעין אותה שאין לו
לאדם לעבור על רצונו של
בעל למסור פקדונו ביד
אחר אלא זמנין דגיטא נמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
ונגרשה אלא בבית גירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין גירשה בשמאל
פי' קסבר ר' יוחנן האי
דחני לא ישלחנו ביד
אחר משום ביטולי גיטא
תניא דיומין דגיטא בטיל
אם שנה כדבעין לפרושי
ואע"ג שהגע חפצו לידו
ולא הפסיד כלום בטל
גיטא דבעל ביד דעתו
וקפיד דומיא דבית ועלייה
דלא מספיד בעל מדי

עין משפט
נר מצווה

לו א מ"י פ"ו מהל'
גיטין ה"ד ופ"ט
הל' על שנת עשין וט"ט
ה"ע פ"י קמא פ"י לה:
לו ב מ"י פ"ט שם סמג
שם ט"ט ע"ג שם ספיק
פ"ג:
לח ג מ"י שם ט"ט ע"ט
שם ספיק לה:
לח ה מ"י פ"ד מהל'
וכייה הלכה י סמג
עשין פ"ט ספיק ח"מ סימן
רמ"ג:
לח ו מ"י פ"ה מהלכות
שכירות הלכה ד סמג
עשין פ"ט ע"ט ח"מ סימן
שם ורבי אלפס כ"מ
פ"ג ע"ג: ועוד שם פ"ג
דף פ"ג ע"ג ונתיב"ש שם
פ"ג סימן ט"ו:
לח ז מ"י פ"ה מהלכות
שכירות שם סמג שם
ט"ט ע"ט ח"מ סימן ט"ז ספיק
ד:
לח ח מ"י פ"ט מהל'
גיטין ה"ד ופ"ט
סמג עשין ו ט"ט ע"ג א"ע
סימן קמא פ"י ח"מ:
לח ט מ"י שם הלכה לה
ט"ט ע"ג שם ספיק נ"א:

תוספות ר"ד (המשך)
זו לאביי. דאמר משום
ביוזא דבעל הכי ליכא
למימר הכי שהיה אין עליו
לכתוב דתנן והקבל ונתן
שכר הלך אב ידעו יאמרו
לאחרים ויכתבו וירבא
דאמר משום דמילי גינהו
מתנה מילי גינהו
שהרי לא מסר להם כלום
ואל יאמרו לאחרים לכתוב
ואותן אחרים אין רשאין
לכתוב שהרי לא הרשם
בעל הבית: לפלותא רב
אמר מתנה אינה גט
ושמואל אמר דריי גיטא גט
וקמו להו רבא ושמואל
(אמר) [תורויהו] כבדא
שיטתא והלכתא כותבייהו
והכי נמי אמרין בפרק
ההקבל אמר שמואל היכה
כ"י יוסי דאמר מילי לא
מימסרן לשליח. ואם
לו טול לי ממנה חפץ
וכ"י: א"ר"ל כאן שנה רבי
אין השואל רשאי להשאל
ואין השוכר רשאי להשכיר
פי' שלא תאמר כבר
קנאה בתוך ימי שאלתה
או בתוך ימי שביירתה
ורשאי להשאל ולהשכיר
לכל מי שירצה דלגבי
דרייה השאל והשכיר ולא
לאחרים וה"ה נמי לשומר
חנם אינו רשאי לספור
לשומר אחר מ"ה תני
לא ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אתני
דאע"ג ששלחו ביד אחר
גיטא לא בטיל כל היכא
דמי חפצו לדידה דבעל
בין ע"י שליח קמא בין ע"י
שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן
זו אפילו תינוקות של בית
רבן יודעין אותה שאין לו
לאדם לעבור על רצונו של
בעל למסור פקדונו ביד
אחר אלא זמנין דגיטא נמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
ונגרשה אלא בבית גירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין גירשה בשמאל
פי' קסבר ר' יוחנן האי
דחני לא ישלחנו ביד
אחר משום ביטולי גיטא
תניא דיומין דגיטא בטיל
אם שנה כדבעין לפרושי
ואע"ג שהגע חפצו לידו
ולא הפסיד כלום בטל
גיטא דבעל ביד דעתו
וקפיד דומיא דבית ועלייה
דלא מספיד בעל מדי

ואפ"ה בטל גיטא ה"ה הכי נמי הכי והשחא אילו ומפרש אימת הוי קפידא ובטל גיטא דמקדמין זמנין דגיטא
לא הוי משמע דלפעמים הוי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: היכא דנפקה לאפיה ויהבא ליה חפץ והדר שקלא
גיטא מיניה דכ"ע לא פליגי דגיטא מעליא הוי: פי' כשאמר הבעל לשליח רשאיין טול לי ממנה חפץ פלוני אפי' אם
שאמר לו טול חפץ פלוני והדר תן גט זה ואול שליח ראשון ומינה שליח שני כיון דלא שניה שליח שני מדעתו

אחר דברים כח להיותם חזורים ונמסרים לאחר
אל גט דאית ביה ממשא חזרו ונמסר ולקמן בפרק האומר התקבל אמרין כיון דמילי לא מימסרן לשליח אפילו אמר
לג' תנו שעשאן א"ל ואפילו אמר לכ"ד הגדול שבירושלים אין רשאין לומר לאחרים לכתוב דמילי לא מימסרן לשליח:
מאי בינייהו איכא בינייהו שליח מתנה פי' שאמר בעל הבית לשני בני אדם כתבו שטר מתנה לפלוני על שדה: